

ЗВУЧАЩЕТО ДЪРВО.

(Приказка).

I.

Имало едно врѣме единъ кралски синъ, който управлявалъ слѣдъ смъртъта на баща си. Той се скаралъ съ майка си, защото не се оженилъ за тая, която тя искала. Не дълго слѣдъ свадбата трѣбвало краля да отиде на война, която траяла три години. Неговата жена, прѣзъ това врѣме, родила двѣ хубави дѣца. Майката на краля, като искала да си отмъсти на нея, писала му, че дѣцата били родени неджгави. Кралътъ отговорилъ, че кралицата, жена му, трѣбва да се мѣчи гладна, а дѣцата да се хвърлятъ въ водата. Съпругата на краля дѣйствително стояла гладна; двѣтъ дѣца турили въ единъ човалъ и ги хвърлили въ рѣката. Кралицата се молила на Бога, който ѝ пращалъ ежедневно по единъ ангелъ съ храна. Близо до двореца имало една градина и градинаря, като носилъ вода, намѣрилъ човала. Той го отворилъ и видѣлъ двѣ хубави дѣца вжтрѣ. Зарадванъ, притърчалъ при своята жена и казалъ: „Богъ е милостивъ, той ни изпраща двѣ дѣца, които тъкмо сега ни трѣбватъ.“ Дѣцата отрасли и изучили градинарството.

Когато краля се завърналъ у дома, той не намѣрилъ кралицата и запиталъ кѣдѣ е тя. Майка му казала, че той самъ заповѣдалъ да я запратъ и оставятъ гладна, защото родила неджгави дѣца. Кралътъ я повѣрвалъ, още повече като казала, че едното дѣте имало бикова глава, а другото — конска. Прѣзъ това врѣме, обаче,